

OTOKI JASNINE

Jože Udovič

Nisem vedel, ali si iz dežele,
kjer so žile neprestano
samo potoki ljubezni,
nisem vedel, ali si iz dežele
gorečih rož.

Nisem vedel, ali si iz krajev,
kjer ni noči,
ali iz krajev,
kjer živi vse neznano.

Slišal sem tvojo pesem,
stal sem sam
na višini
za senčno črto.

Oblaki so nosili
daljavo
v moje misli.

Sonce mi je zakrilo
oči s slepečo
dlanjo —
in zagrnila
te je modrina.

Na valovih
pa je ostala
tvoja iskreča se sled
v deželo,
od koder prihajaš,
kjer prepevaš.
Sled v deželo
daljnih otokov
jasnine.